

в църквата сме сестри и братя, а като излезем навънка всичко се забравя” (ж., р. 1947 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 101).

Членовете на паството дават своята подкрепа на нуждаещите се чрез молитва, разговор или чрез конкретно действие. Циганин в Твърдица, от общността на хорохая, казва, че е от “другите” и уточнява, че от 18 г. е християнин евангелист. Бил много болен и Господ го излекувал. От този момент преминава към другата вяра, сменя и името си с българско. В махалата, въпреки че болшинството от живеещите там са мюсюлмани и има три джамии, проповядват и трима пастори, които приобщават към евангелската религия все повече от самоопределящите се като турци (хорохая) местни цигани и циганки. Жените, и след приемането на новата вяра, продължават да носят традиционните си шалвари и забрадка.

Процесът на преминаване от една вяра в друга завършва с публично кръщение. То символизира смъртта на стария живот, опрощаване на греховете чрез използването на вода и отхвърлянето на всички изкушения на света. Извършва се в близък естествен водоизточник или в специален басейн в молитвения дом.

Публично кръщение на ромска жена

Всички протестантски движения регистрират и свои цигански/ ромски църкви, като се опитват да намерят своята ниша, да привлекат по-голям брой вярващи и да имат доминираща роля в махалата. Циганските/